

JOONAS.

S A T U

MATKA MAAPALLON YMPÄRI

II

Kun Joonas oli palannut valaan kyyditsemänä kotimaahansa odottivat häntä jo uudet seikkailut. Aluksi matka suuntautui Norjaan, minne kahvinjuojien kuningas oli katseltu suorittamaan näytöshyppyä kuuluisasta Holmenkollenin hyppyrimäestä lähellä maan pääkaupunkia Osloa. Joonas kiipesi korkean mäen laelle ja näki alapuolellaan kymmeniätuhansia innokkaita katselijoita. Sitten hän kiinnitti sukset jalkoihinsa... otti vauhtia... liukui... ponnisti — ja aloitti lentonsa. Joonas lensi kuin pääsky, tuuli vain korvissa vinkui. Yli kahdeksankymmentä metriä oli hypyn pituus. Kansan hurratessa Joonas tarjosi kruununprinssille herkullista Kultra-Katriinaa onnistuneen kultamitalisuorituksensa kunniaksi. Sitten Putte-kaira toi Joonakselle suksisauvat, ja matka jatkui.

— Älä vie hattuani, torui Joonas Kööpenhaminan Tivolissa pientä marakattia, joka oli siepannut hänen hattunsa. Joonas oli nimittäin ajanut vuoristoradalla niin lujaa, että hattu oli lentänyt tiehensä ja Nebukadnesar-niminen marakatti oli sen löytänyt.

Pian oli Joonaksella kuitenkin muuta ihmettelemistä, sillä Tivolin punapukuinen orkesteri marssi juuri portista sisään. Karusellit pyörivät, raketit singahtivat tummalle taivaalle ja meteli oli tavaton. Iloiset ja välittömät tanskalaiset osasivat huvitella sydämensä pohjasta, ja kohta ilo tarttui Joonakseenkin. Hei vain kun sitä mentiin!

Kastrupin lentokentällä Joonas nousi suureen lentokoneeseen, joka vei hänet kauas Grönlantiin, eskimojen ja jääkarhujen maahan.

— Täällähän on kylmä kuin jäätelötehtaassa, tervehti Joonas lumimajansa eli iglun edustalla hyöriviä eskimoja. He olivat juuri palanneet kajaakeillaan hylkeenpyyntimatkalta ja pari elävänä pyydystettyä poikasta leikki lumessa. Nyt oli otollinen hetki tarjota lämmittävää kahvikultaa. Juoma oli eskimojen mieleen ja muistoksi he lahjoittivat Joonakselle hylkeenpoikasen. Myöhemmin Joonas opetti sille monenlaisia temppuja ja esiintyi sen kanssa sirkuksessa.

Kastrupin lentokentällä Joonas nousi suureen lentokoneeseen, joka vei hänet kauas Grönlantiin, eskimojen ja jääkarhujen maahan.

— Täällähän on kylmä kuin jäätelötehtaassa, tervehti Joonas lumimajansa eli iglun edustalla hyöriviä eskimoja. He olivat juuri palanneet kajaakeillaan hylkeenpyyntimatkalta ja pari elävänä pyydystettyä poikasta leikki lumessa. Nyt oli otollinen hetki tarjota lämmittävää kahvikultaa. Juoma oli eskimojen mieleen ja muistoksi he lahjoittivat Joonakselle hylkeenpoikasen. Myöhemmin Joonas opetti sille monenlaisia temppuja ja esiintyi sen kanssa sirkuksessa.

Arvatkaapa, miten Joonas matkusti napaseudun hämälässä Pohjois-Amerikan mantereelle? Aivan oikein — koiravaljakolla. Sellaissa vetopeleissä muutkin jäätiköillä matkoajat kulkevat.

Kanadassa Joonas sai oppaakseen ratsupoliisi Kingin. Yhdessä kahvinjuojien kuningas ja punatakki kokivat huiomia seikkailuja. Joonaksen mielestä oli jännittävintä, kun hän terästynnyrissä laski suuren Niagaran putouksen. Muutama mustelma siinä hänelle tuli, mutta hyvä Rositakahvi sai matkan haitat unohduksiin. Pian Joonas lensi helikopterilla pirteänä kuin peipponen New Yorkiin — maailmankaupunkiin.

New Yorkissa Joonas huristeli maanalaisella rautatiellä vilkkaasti liikennöityjen katujen alla. Päästyään majoipaikkaansa pilvenpiirtäjän 68. kerrokseen hän istahti levähtämään ja seurasi samalla televisiovastaanottimen kuvalevyltä jännittävän nyrkkeilyottelun tapahtumia.

Yhtäkkiä huoneeseen astui naamioitu rosvo ja huusi: — Kädet ylös! Joonas nosti hitaasti kätensä, mutta heitti samalla termospullon rosvon päähän tainnuttavalla voimalla. Tästä teostaan Joonas nimitettiin kunniaporvariksi ja hänelle luovutettiin kaupungin avain arvonsa merkiksi. Olisittepa nähneet, miten tyytyväisenä pormestari Joonaksen kutsuissa nautti Katriina-kahvia, onhan se Aito Amerikkalaisittain Aromipaahdettua, kuten kaikki SOK:n kahvit.

Joonas matkusti junalla halki Yhdysvaltojen New Yorkista Hollywoodiin — filmitähtien kaupunkiin Tyynen valtameren rannalla. Tunnettuna maailmanmatkaajana hänelle esiteltiin elokuvastudioita, paikkoja, joissa filmejä tehdään. Tapasipa Joonas täällä vanhat suosikkinsa Ohukaisen ja Paksukaisen ja vietti Mikki Hiiren, Aku Ankan ja Felix-kissan seurassa hauskoja hetkiä. Suomen terveisinä Joonas tarjosi filmitähdille Johanna-kahvia, josta näin tuli todellinen tähti juoma.

Poistuessaan valtavan suurelta studio-alueelta Joonas luuli eksyneensä erämaahan, mutta huomasi sitten tuleensa — kulissivarastoon!

Meksikossa Joonas koki miellyttävän yllätyksen: hän tutustui henkilökohtaisesti senorita Manuela Papuun, joka Suomessa on tavattavissa Kulta-Katriina-kahvissa. Tämä kahvipapu oli sukunsa loistava edustaja, jalopiirteinen ja kauniinruskea. Todellinen kahvipapujen Miss Universum!

Manuela esitteli Joonakselle Meksikon luontoa, aavikoita ja suuria kaktuksia, joiden lomassa värikkäät sombrerot hauskasti vilahtelivat. Tiedäthän, että sombrero on meksikolaisten korkeakupuinen ja leveälierinen päähine, joka suojaa aurinkoa ja hellettä vastaan. Kun Joonas pani sellaisen päähänsä, hän oli niin hassunkurisen näköinen, että 460 meksikolaista heti nyrjäytti alaleukansa purskahtaessaan valtavaan nauruun!

27

JOONAS MEKSIKOSSA
JOONAS + MEXICO

Guatemala, San Salvador, Costa Rica ja monet muut kaukaiset paikat jäivät Joonaksen taakse hänen matkustaessaan Keski-Amerikassa. Panamaan tultuaan hän pysähtyi kanavan rannalle onkimaan miekkakaloja, sillä hän oli kadottanut matkalaukkunsa avaimen ja tarvitsi teräasetta sen avaamiseen. Pian hirvittävä vesipeto tarttui Joonaksen onkeen sellaisella voimalla, että Joonas laukkuineen päivineen tempautui mukaan ja joutui kyytiin, joka ei lainkaan ollut kunniaksi kahvinjuojien kuninkaalle. Vesi ryöppysi Joonaksen suuresta päästä pedon kiskoessa häntä läpi Panaman kanavan ja halki valtameren aaltojen aina Kolumbian rannikolle saakka. Silloin hirviö oli niin väsynyt, että Joonas sai sen vangituksi ja myydyksi Buenaventuran torilla suuresta hinnasta. Tuollaisen seikkailun jälkeen maistui suuri kupillinen Katriinaa!

Kolumbian ylätasangoilla Joonas tutustui kahvin vilje-
lyyn. Hän näki, miten kahvipensaan kauniista valkoisista
kukista kehittyi punaisia kirsikkaa muistuttavia marjoja,
jotka poimittiin ja jalostettiin kahvipavuiksi.

Andien mahtavan vuorijonon ylitse sankarimme matkusti
sitten laama-eläimen selässä, jota keinuvaan käyntinsä
johdosta kutsutaan »Andien laivaksi». Näiltä vuorilta
saadaan runsaasti mm. kultaa ja platinaa — oikeita ku-
ninkaiden ja ruhtinaiden aarteita — ja mikäpä olisikaan
ollut kahvinjuojien kuninkaalle mieluisampaa kuin tutus-
tua näihin kalleuksiin juuri siellä, missä ne tulevat päi-
vänvaloon.

Näin Joonas oli tullut melkein huomaamatta Päiväntasaajalle ja siirtyi vaivattomasti pohjoiselta pallonpuolikolta eteläiselle ja samalla Brasiliaan.

Amazonas-jokea pitkin Joonas lasketteli puunrungosta valmistetulla kanootilla monia vaaroja uhmaten. Villit intiaanit ampuivat häntä myrkytetyillä nuolilla ja hirmuiset sähköankeriaat vaanivat joen liejuisilla rannoilla. Mutta Joonas oli niitä ovelampi. Hän pyydysti suuren sähköankeriaan, kytki siihen lampun ja voi näin matkustaa säkkipimeässä yössä ja juoda piristävää Johanna-kahvia. Sähköankeriasikin sai virkistykseksi kupillisen, ettei valo loppuisi kesken.

Brasilia on maailman suurin kahvintuottajamaa ja vieraillessaan sen pääkaupungissa Rio de Janeirossa Joonas näyttäytyi ahkerasti satamassa seuraamassa, miten kahvisäkkejä lastattiin suuriin valtamerialuksiin. Satamassa työskenteli monenvärisiä ihmisiä ja kahvia oli niin paljon, että Joonas uskoi alamaistensa olevan maailman onnellisimpia ihmisiä, jos kaikki kahvi voitaisiin paahtaa Aito Amerikkalaisella erikoiskoneistolla.

Vaikka Rion kuuluisa Sokeritoppa-vuori ei ollutkaan sokeria eikä kahviakaan, niin sieltä oli suurenmoinen näköala Rion kaupungin ja sen ihanan satamalahden yli. Vasta illansuussa Joonas malttoi laskeutua sieltä alas kaupunkiin.

Brasilian seikkailujen jälkeen Joonas saapui Argentiinaan matkaten suurta heinäaaroa, pampasta. Heti alkumatkasta hän kohtasi gauchon, karjapaimenen, joka suostui vuokraamaan ketterän hevosensa. Maksuksi sovittiin Katriina-paketteja.

Matkalla etelään tavattiin valtavia karjalaumojia. Putte uskalsi haukkua niitä koiramaiseen tapaansa. Mutta tästä oli hyvin jännittävä seuraus: härkälauma alkoi ajaa matkamiehiä takaa. Ensinnä oli mentävä vilkasta ravia, sitten pistettiin jo täyttä laukkaa! Ihan korvissa humisi, kun viimein päästiin turvaan ja ajettiin Buenos Airesin portista sisälle. Vihastunut karja ei päässyt kaupunkiin, sillä portimestari oli valmiina sulkemaan tullinpuomin. Näin kävi: missä hätä suurin, siellä apu lähinnä.

Joonas joutui matkallaan Chilen valtion eteläisimpään osaan, Tulimaahan! Nimi Tulimaa johtuu siitä, niin kerrottiin ystävällemme, että alkuasukkaiden tapana on ollut polttaa öin ja päivin tulta. He jopa kuljettavat veneissänsäkin mukanaan tulikiviä. Kun Joonas sitten kulki yhä etelämmäksi, sai hän täällä nähdä aivan samanlaista lunta ja jäätä kuin kotimaassakin. Joulupukkia ei tosin näkynyt. Mutta olipa jotakin muuta merkillistä: Tavaton määrä lintuja, jotka esittäytyivät Joonakselle PINGVIINI-herrasyökeinä. Ja herrasyökeä nämä tosiaan näyttivät olevan, oikein frakkipukuisia keisaripingviinejä, jotka hyvin sopeutuivat kahvinjuojien kuninkaan pariin. Ihan Joonasta nauratti, kun sai tepastella näin kumartelevien keikarien seurassa.

Tunnettehan toki kaksi sankaria autiolta saarelta, Robinson Crusoen ja hänen palvelijansa Perjantain. Joonas suuntasi matkansa myös Robinsonin saarelle. Hänen saapuessaan Robinson oli majassaan kirjoittamassa päiväkirjaa ja Perjantai loikoili majan edustalla nauttien vapaahetkestään. Mutta arvata saattaa, että hiljaiseen saareen tuli eloa, kun Joonas näyttäytyi!

Alkoi vilkas rupattelu ja uutisten tiedusteleminen. Niin olivat asiat mielenkiintoisia, että Robinsonilta unohtui kokonaan villivuohen metsästys, jonka hän oli suunnitellut juuri täksi päiväksi. Tästä johtui, että illalliseksi ei saatu liharuokaa, mutta Perjantai valmisti hyvää hedelmäkeittoa, ja olihan kahvia! Joonas näet lahjoitti saaren erakoille kokonaisen laatikollisen AAA-kahvia saaden vastalahjaksi palmupuusta tehdyn Robinson-sauvan.

Joonas kulki Robinsonin saarelta Hawaijiin käyttäen laut-
taa, jossa oli purjeet, iso tynnyrillinen juomavettä ja pal-
jon ruokaa. Eräänä varhaisena aamuhetkenä Hawaijin
ruskeapintaiset asukkaat näkivät ystävämme palmuran-
nalla häärimässä sievän arkun kimpussa. Tämä oli aarre-
arkku, jonka tarkkavainuinen Putte-koira oli ehtinyt löy-
tää viidakosta.

Saaren asukkaat toivottivat vieraansa tervetulleeksi haus-
kalla tavalla. Kauniit neitoset asettivat hänen kaulaansa
kukkaseppeleen, lein. Saipa sellaisen Puttekin, joka pyrki
syömään kukat sepeleestään. Nämä lystikkäät koristeet
kaulassa sitten tanssittiin ja riemuuttiin ihmeellisen ha-
waijimusiikin säestyksellä. Välillä juotiin Rosita-kahvia
ja laulettiin. — Joonas muisteli sitten näitä iloisia hetkiä
vielä merellä matkatessaan Australian rannoille.

Australia on ihmeitten maa, ja täällä Joonaskin joutui moniin seikkailuihin. Kerran hän oli vähällä jäädä jättiläiskäärmeen saaliiksi, kerran taas hän huomasi seisovansa vikapuolella, kun 150 metriä korkeata kumipuuta kaadettiin. Onneksi puunkaatajat huomasivat ajoissa varoittaa, ja niin Joonas juoksemalla pelastui. Palkkioksi tästä ystävämme keitti Johanna-kahvit koko työjoukolle. Merkillistä oli tavata mantereen ihmeellisiä eläimiä, kirkuvia papukaijoja, liskoja, kaniinilaumoja ja kenguruja. Olettehan kuvissa nähneet kenguruemon, joka kantaa poikastaan erikoisessa vatsapussissa, pienessä lastenkarissa. Joonaksen eteen tällainen kenguru ilmestyi hypäten yli 7 metriä pitkän hypyn. Joonas tarjosi tälle kummalliselle otukselle tikkunekkua samalla kun Putte innokkaasti nuuhki vatsasta kurkkivaa pikkuista kengurunpoikasta.

Vuorillekiipeily on voimia ja rohkeutta kysyvää urheilua. Moni uhkarohkea kiipeilijä on menettänyt henkensäkin tässä puuhassa. Kun Joonaksen matka sopivasti kulki Himalajan rinteille, päätti hänkin kokeilla, miltä maailma näyttää ylhäältäpäin, lähes 9 kilometriä korkean Mount Everestin huipulta. Matkaan tarvittiin terävää hakkuu, sillä muuten ei liukasta jä tikköä olisi voinut kiipeillä. Tämä hakku oli tarpeellinen myös sen vuoksi, että sillä Joonas ajoi pakosalle hirmuisen, isokokoisen lumimiehen, jonka valtavia jalanjälkiä alkuasukkaat olivat pelokkaina seuranneet. Perillä vuoren huipulla hän iski maahan pienen taulun merkiksi käynnistään; pystyttipä sinne, suurten retkikuntien tapaan oman kotimaansa lipunkin.

Arabiassa Joonakselle sattui jännittävä tapaus! Hän joutui mukaan hurjaan, kahden heimon väliseen taisteluun. Siinäpä vasta oli aseiden pauketta, hirnuntaa, huutoa ja huitomista! Miehiä putosi hevosten selästä kuin lehtiä syksyn puista. Joonaksen oli helppo jalkamiehenä pujotautua hevosten lomitse. Joitakin iskuja hänkin sai päähänsä, mutta kestäähän Joonaksen pää kolhaisuja! Kun taistelu sitten vähitellen taukosi ja hävinnyt puoli kaikkosi hurjaan pakoön, sai Joonas ilokseen todeta, että oli taistellut sillä puolella, joka voitti sodan. Sheikki Ali Babali onnitteli ystäväämme, ja yhdessä he joivat voiton kunniaksi kolmen A:n mokkaa. Palkinnoksi urotöistään Joonas sai valita itselleen uljaan ratsun.

Autolla komeasti ajellen Joonas saapui Kreikkaan, vanhojen historiallisten muistojen maahan. Matkamies tutustuu mielellään ikivanhoihin raunioihin. Niinpä Joonaskin kierteli oppaan johdolla Olympos-vuorella ja Akropolis-kukkulalla. Mutta Puttea eivät vanhat muistomerkit kiinnostaneet. Se puolestaan löysi itselleen seuralaisen, pienen kreikkalaisen koiran, jolle saattoi koirakielellä kertoa matkaseikkailuistaan. Illalla oli koiran kuitenkin juostava kotiinsa vihanneskauppiaas Vikapouloksen taloon, mutta silloinhan joutui jo Puttekin menemään isäntänsä mukana hotelliin nukkumaan. Seuraavana päivänä päätettiin jättää hyvästit kreikkalaisille ystäville ja suunnata matka kohti aurinkoista Espanjaa.

39 JOONAS KREIKASSA
JOONAS I GREKLAND

Kreikasta oli mukava purjehtia Espanjaan sinistä Välimerta pitkin. Laivan saapuessa Sevillan olivat kaupungin kadut työtyhjiä. Sattui näet olemaan keskipäivän siesta ja silloin kaikki lepäävät tai torkahtavat. Mutta tuskinpa oli siesta loppunut kun Joonaksen tulo huomattiin. Hänen kunniakseen järjestettiin loistava ja värikäs karnevaali, jossa hän kahvinjuojien kuninkaana saavutti suuren suosion. Madridissa Joonas sai luvan käydä härkätaiستeluareenalla oikeiden toreadorien ja matadorien seuraan. Kuumat paikat oli ystävällämme raivoisan härän parissa, mutta hyvin hän kuitenkin selvisi soikkailustaan. Riemastunut yleisö osoitti suosiotaan ja kaunis senorita Rosita lahjoitti hänelle Suomen tuliaisiksi korean huivin.

SISÄLLYSLUETTELO

Keräilyohjeet	Sivu 2
Joonas Norjassa	3
Joonas Tanskassa	4
Joonas Grönlannissa	5
Joonas Kanadassa	6
Joonas Yhdysvalloissa	7
Joonas Hollywoodissa	8
Joonas Meksikossa	9
Joonas Panaman kanavalla	10
Joonas Kolumbiassa	11
Joonas Brasiliassa	12
Joonas Riassa	13
Joonas Argentiinassa	14
Joonas Tulimaassa ja Etelänavalla	15
Joonas Robinsonin saarella	16
Joonas Hawaijissa	17
Joonas Australiassa	18
Joonas Mount Everestillä	19
Joonas Arabiassa	20
Joonas Kreikassa	21
Joonas Espanjassa	22

1819
75

J O H A N N A
K A H V I K U L T A
R O S I T A
K A T R I I N A
K U L T A - K A T R I I N A
k a h v i a m y y

(osuuskaupan leima)